

нѣкога ми мине въ ржцете Трифонъ, то ща да узная истината и ща да отмжста комуто трѣба за тоя бжлгарски юнакъ *). Ето ви и една пѣсень:

Стоене, синко Стоене,
Не ли ти мама думаше
Да тжрсишъ вѣрни другари,
Кои сж съ тебе порасле,
Кои сж съ тебе роднина,
Роднина и побратими!
Стоянь си мама не слуша, —
Отиде въ пусто Гюргево,
Сжбра си Стоянь дружина
Кой отъ колъ, а кой отъ вжже.
Тржгналъ е Стоянь да ходи
По тая гора зелена,
По тая Стара-планина,
По жеравненски колиби.
Стоянь дружини думаше:
»Дружино вѣрна-сговорна,
Азе ща малко да носна,
А вие варда вардете
Отъ тая турска потеря,
Отъ тие вжрли душмане.«
Па лѣгна Стоянь, задрѣма
И насжне си гледаше,
Че са съ дружина раздѣля.
Трифонъ Николу думаше:
»Удряй Никола Стояна
Да му душата извадимъ,
Да му пушката отнѣмемъ,
Да му сабята продадемъ.«

---

*) Разказватъ, че Трифонъ е убиенъ лани (въ 1872 година) отъ едни овчере. р.